

Sygn. akt VI U 2279/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant – starszy sekretarz sądowy D. H.

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2021 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: F. M.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 15 lipca 2020 r., znak: (...)

w sprawie: F. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rekompensatę

1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu F. M. prawo do rekompensaty na podstawie art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1924) od dnia 1 lipca 2020 roku;

2) nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 2279/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 lipca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku F. M. z dnia 1 lipca 2020 roku przyznał wnioskodawcy emeryturę od 1 lipca 2020 roku - to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał sposób wyliczenia świadczenia i wyjaśnił, że emerytura przyznana tą decyzją podlega zawieszeniu, gdyż ubezpieczony kontynuuje zatrudnienie, a w celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć w oddziale ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury oraz wnioski o podjęcie wypłaty emerytury. W uzasadnieniu tej decyzji w punkcie II organ rentowy nadmienił, że prawo do uzyskania rekompensaty mają osoby urodzone po 1948 roku, które przed 1 stycznia 2009 roku wykonywały przez co najmniej 15 lat pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów obowiązujących do 31 grudnia 2008 roku (art. 32 i 33 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Organ rentowy wskazał dalej, że przy ustalaniu piętnastoletniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą zostać

uwzględnione jedynie okresy, w których praca ta była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie zostaną natomiast zaliczone okresy niewykonywania pracy, za które wypłacono wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Rozpoznając wniosek ubezpieczonego o emeryturę z rekompensatą powyższą decyzją z 15 lipca 2020 roku organ rentowy wyjaśnił, że odmówił przyznania emerytury z rekompensatą, ponieważ na dzień 31 grudnia 2008 roku wnioskodawca nie udokumentował piętnastu lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Dalej organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył wnioskodawcy - ubezpieczonemu F. M. okresów zatrudnienia: od 2 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1989 roku w firmie (...) charakter pracy podany w świadectwie pracy o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach nie był, w ocenie organu rentowego, zgodny z Zarządzeniem resortowym, na które powoływał się ten zakład pracy, okresu od 1 stycznia 1990 roku do 31 stycznia 1991 roku w Spółdzielni Produkcji Rolnej i Usług w L. organ rentowy wyjaśnił, że charakter pracy podany w świadectwie pracy o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach nie był zgodny z Zarządzeniem resortowym, na które powołuje się zakład..., ten zakład pracy oraz okresu od 4 stycznia 1993 roku do 31 grudnia..., przepraszam do 31 sierpnia 2002 roku w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością organ rentowy wyjaśnił, że na świadectwie pracy brak charakteru pracy, ponadto wymienione stanowiska nie odpowiadają punktowi i pozycji Rozporządzenia resortowego. Natomiast organ rentowy wskazał w dalszej części uzasadnienia tej decyzji, że do pracy w szczególnych warunkach zaliczył następujące okresy: od 1 września 2002 roku do 19 stycznia 2007 roku, od 18 czerwca 2007 roku do 15 lipca 2007 roku oraz od 16 stycznia 2008 roku do 9 grudnia 2008 roku łączny okres pracy w szczególnych warunkach wyniósł według organu rentowego, jeśli chodzi o te zaliczone okresy 5 lat i 3 miesiące oraz zero dni po wyłączeniu okresów nieskładkowych. Odwołanie od tej edycji wniósł ubezpieczony wskazując, że nie zgadza się z tą decyzją o niezaliczeniu mu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w Zakładach Pracy (...) od 2 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1989 roku, w Spółdzielni Produkcji Rolnej i Usług w L. od 1 stycznia 1990 roku do 31 stycznia 1991 roku oraz w (...) Spółce z o.o. od 4 stycznia 1993 roku do 31 sierpnia 2020 roku. Ubezpieczony podnosił, że w wyżej wymienionych zakładach pracy pracował przy remontach kotłów i urządzeń energetycznych w Zespole Elektrociepłowni w B.. Każdy zakład, w którym pracował wydał potwierdzenia, że wykonywał on pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ponadto ubezpieczony dołączał do odwołania, do odwołania zaświadczenie z firmy (...) potwierdzające pracę przy remontach urządzeń energetycznych w Elektrociepłowni (...) **[f 00:47:58.384]** B.. Do odwołania ubezpieczony dołączył świadectwa pracy z firmy (...) - świadectwo o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach, świadectwo pracy ze Spółdzielni Produkcji Rolnej i Usług w L., świadectwo pracy z (...) Spółce z o.o. oraz świadectwo pracy z firmy (...). W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wyjaśnił, że zaliczył ubezpieczonemu do szczególnych warunków okres pięciu lat i czterech..., pięciu lat, czterech miesięcy i dwunastu dni, natomiast nie zaliczył okresów zatrudnienia wskazanych w zaskarżonej decyzji w Spółdzielni Pracy (...), w Spółdzielni Produkcji Rolnej i Usług w L. oraz w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością. Dodatkowo organ rentowy nadmienił w odpowiedzi na odwołanie, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku nie posiadał stażu ogólnego w wymiarze co najmniej dwudziestu pięciu lat, a okresy pracy w szczególnych warunkach, zarówno te zaliczone, jak i te, o których zaliczenie się ubiega, nie przypadają w całości przed 31 grudnia 1998 roku i przed tą datą nie dają wymiaru co najmniej piętnastu lat. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony F. M. urodzony (...) w okresie od 2 lutego 1989 roku do 31 grudnia 1990..., do 31 grudnia 1989 roku pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w ramach stosunku pracy w Spółdzielni (...), w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy (...) w K.. Okres tego zatrudnienia wyniósł 11 miesięcy i 30 dni. Ubezpieczony następnie podjął zatrudnienie w Spółdzielni Produkcji Rolnej i Usług w L., gdzie pracował od 1 stycznia 1990 roku do 31 stycznia 1991 roku w ramach stosunku pracy stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - jest to okres jednego roku i jednego miesiąca. Następnie ubezpieczony podjął zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w P., gdzie wykonywał zatrudnienie od 1 lutego 1991 roku do 31 grudnia 1992 roku, czyli przez okres jednego roku i jedenastu miesięcy, a następnie podjął zatrudnienie z dniem 4 stycznia 1993 roku w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. - pełna nazwa Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. z siedzibą w B., gdzie wykonywał pracę do 31 sierpnia 2002 roku. U wszystkich tych pracodawców ubezpieczony wykonywał pracę montera kotłów i urządzeń pomocniczych, choć nazwa jego stanowiska pracy wskazywana w świadectwach pracy to albo ślusarz remontowy, albo spawacz. Ubezpieczony F. M. w okresach zatrudnienia u powyższych pracodawców wykonywał zatrudnienie na terenie Elektrociepłowni

(...) w B. przy remoncie kotłów i młynów mielących węgiel oraz wentylatorów. Wykonywał taką pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Kotły, które remontował były kotłami parowymi i wodnymi, miały wysokość ośmiu pięter. Do jego obowiązków pracowniczych u wszystkich tych pracodawców należało, należał remont tych kotłów, a konkretnie w ramach takich remontów ubezpieczony wycinał całe bloki rur przy pomocy palnika spawalniczego, dokonywał spawania w miejsce wyciętych rur nowych rur, dodatkowo zajmował się także remonty..., remontem młynów kulowych służących do mielenia węgla w pył. W ramach takiego remontu młyna kulowego musiał z innymi pracownikami rozebrać cały młyn, włożyć w miejsce zużytych elementów nowe elementy - takie, jak kule mielące, pierścienie górne i pierścienie dolne, łożyska oraz rury służące do przesyłu powietrza i węgla. Wszystkie te elementy były bardzo ciężkie, bardzo często używał palnika spawalniczego do wycinania i spawania rur. Posiadał uprawnienia spawalnicze od 1989 roku i zdobył jeszcze przed podjęciem zatrudnienia u pierwszego z powyższych pracodawców. Zatem miała miejsce taka sytuacja, że jego pracodawcy się zmieniali, a miejsce wykonywania pracy oraz rodzaj pracy się nie zmieniał..., miejsce jego pracy się nie zmieniało. Remontował cały czas urządzenia elektro..., urządzenia cieplne i elektroenergetyczne na terenie Elektrociepłowni (...). W późniejszym okresie swojej aktywności zawodowej od 1 września 2002 roku do dziewiątego..., do 19 stycznia 2007 roku oraz od 18 czerwca 2007 roku do 15 lipca 2007 roku, jak również od 16 stycznia 2008 roku do dnia 9 grudnia 2008 roku ubezpieczony F. M. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w (...) Spółce z o.o. z siedzibą w B. przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i cieplnej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych na stanowisku monter remonów mechanicznych, spawacza. Wskazane w świadectwie pracy z dnia 1 lipca 2020 roku, wystawionym ubezpieczonemu przez tą firmę, stanowisko odpowiada pod względem rodzaju wykonywanej pracy zakresu powierzonych obowiązków pracowniczych, stanowisku wymienionemu w załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze Dz.U. Nr 8 pozycja 43 dział drugi pozycja pierwsza punkt dwudziesty dziewiąty, czyli stanowisku o nazwie monter kotłów i urządzeń pomocniczych. Jak wskazał ten pracodawca - różnica w nazwie stanowisk wynika z przyjętego przez zakład określonego nazewnictwa dopasowanego do struktury organizacyjnej i taryfikatorów płacowych. Natomiast charakter wykonywanej pracy w pełni odpowiadał nazwie stanowiska przyjętego w wykazie A oraz w Zarządzeniu nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. Zarządzenie to zostało wydane na podstawie § 1 pkt. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zebranych w aktach kapitału początkowego i aktach emerytalnych ubezpieczonego dołączonych przez ubezpieczonego do odwołania oraz dokumentów z akt osobowych ubezpieczonego nadesłanych do akt sprawy przez podmiot archiwizujący i dotyczących zatrudnienia ubezpieczonego w Spółdzielni Pracy (...) w K.. Powyższe **[ns 01:00:06.848]** Jak również na podstawie dowodu z przesłuchania ubezpieczonego i dowodu z fotografii, które dołą..., trzech fotografii, które złożył on do akt sprawy na rozprawie. Powyższe dowody miały spójny charakter i potwierdzały, że ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresach zatrudnienia, których nie uznał organ rentowy w zaskarżonych decyzjach, jak również w Przedsiębiorstwie (...) w P. od 1 lutego 1991 roku do 31 grudnia 1992 roku. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, jego mocy dowodowej i wiarygodności Sąd Okręgowy wskazuje, iż dowód z przesłuchania ubezpieczonego był w pełni wiarygodny. Przedstawił on w sposób szczegółowy pracę wykonywaną u czterech pracodawców wymienionych wcześniej i specyfikę tego zatrudnienia, z której wynikało, że wprawdzie jego pracodawcy się zmieniali, ale miejsce pracy, rodzaj pracy i realizowane przez niego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązki pracownicze były cały czas takie same. Sąd Okręgowy dostrzegł iż pracodawcy, którzy wystawiali dokumenty, zaświadczenia, świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach dla ubezpieczonego sami mieli problem z określeniem, właściwym określeniem i zakwalifikowaniem rodzaju wykonywanej przez ubezpieczonego pracy według załącznika do Rozporządzenia z 7 lutego 1983 roku - wykazu A, w istocie rzeczy praca ubezpieczonego cały czas polegała na wykonywaniu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zatrudnienia przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych. Była to praca, która powinna być kwalifikowana według załącznika do powołanego Rozporządzenia wykazu A działu drugiego w energetyce - prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i cieplnej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych. Dlatego te niespójności w treści

świadczeń pracy - na przykład świadectwa pracy wystawionego ubezpieczonemu przez Spółdzielnię Pracy (...) z 12 października 2000 roku w aktach osobowych i w aktach organu rentowego wskazują, że ubez..., po pierwsze ubezpieczony wykonywał prace przy remoncie kotłów ciepłowniczych, zbiorników, gdzie występuje duże zapylenie siarkowe i węglowe, tym niemniej pracodawca ten wadliwie zakwalifikował ten rodzaj pracy według wykazu A działu czwartego w chemii pozycji trzydziestej dziewiętej w punkcie piątym wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...) z dnia 30 czerwca 1983 roku w sprawie wykonywania prac..., w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych Spółdzielczości Pracy. W istocie rzeczy praca ubezpieczonego powinna zostać zakwalifikowana według powyższej Uchwały, ale według działu drugiego w energetyce w punkcie szesnastym - monter urządzeń ciepłowniczych, czy monter sieci elektroenergetycznych. Należało jednak mieć na uwadze, że..., że..., i podobnie, jeśli chodzi o np. zatrudnienie ubezpieczonego w Spółdzielni Produkcji Rolnej i Usług w L. [f 01:05:26.960], to także powinno być zakwalifi..., powinna być zakwalifikowana praca ubezpieczonego według Zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i według Rozporządzenia z siódmego..., Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku według działu drugiego pozycji pierwszej Zarządzenia resortowego, czyli prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych punkt dwunasty - monter urządzeń ciepłowniczych i, jaką to pracę rzeczywiście ubezpieczony wykonywał. Podkreślić także należy, że wykonywanie pracy w szczególnych warunkach potwierdził ubezpieczonemu także (...) Spółka z o.o. Przedsiębiorstwo (...) w B.. Wprawdzie powoływało się na Zarządzenie nr 9 Ministra Administracji i Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z 1 lipca 1983 roku, a powinno powołać się wyłącznie na Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku, tym niemniej wskazało..., wskazano w tym świadectwie pracy w punkcie ósmym, że ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w okresie od 4 stycznia 1993 roku do 31 sierpnia 2002 roku w dziale drugim wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów. Zatem nie ulegało, zdaniem Sądu, wątpliwości, że ubezpieczony w okresach wyżej wskazanego zatrudnienia w tych czterech firmach: (...)Spółdzielni Usługowej Pracy w K. (...), w Spółdzielni Produkcji Rolnej i Usług w L., w Przedsiębiorstwie (...) w P. i w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w B. wykonywał cały czas stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - pracę montera kotłów i urządzeń pomocniczych, czy też montera urządzeń ciepłowniczych, a według wskazanych przepisów, według wykazu A działu drugiego były to prace przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych. Dokonując subsumcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego pod właściwe przepisy prawa materialnego Sąd Okręgowy wskazuje, że zgodnie z art. 21 Ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, Dziennik Ustaw 2008 r., pozycja 1924, tekst jednolity, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszący co najmniej 15 lat. Zgodnie z ust. 2 art. 21 rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Rekompensatę oblicza się według wzoru wskazanego w art. 22 tej Ustawy a zgodnie z art. 23 ust. 1 i ust. 2 Ustawy o emeryturach pomostowych ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę i rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i 174 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołując się zatem do przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z art. 32, który przewiduje, tej Ustawy, Dziennik Ustaw za 2020 r., pozycja 53, tekst jednolity, który przewiduje emeryturę w wieku obniżonym dla zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r. będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3 zatrudnionie..., zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt. 1 czyli w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn i 60 lat dla kobiet. Zgodnie z art. 32 ust. 1a przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Jeśli chodzi o konkretyzowanie przesłanek nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach to konkretyzują to przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z art. 2 ust. 1 tego Rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo

do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Zgodnie z § 3 tego Rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Z kolei § 4 ust. 1 powołanego aktu prawnego stwierdza, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: po pierwsze osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn i po drugie ma wymagany okres zatrudnienia w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Skoro rekompensata przysługuje pracownikom, którzy np. tak jak ubezpieczony nie mogli na dzień 1 stycznia 1999 r. spełnić warunków do nabycia prawa do emerytury wcześniejszej na podstawie powołanych przepisów to np. z powodu nieosiągnięcia ogólnego stażu emerytalnego w wymaganym wymiarze 25 lat na dzień 1 stycznia 1999 r. czy nieposiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach a wykonywali prace w szczególnych warunkach także po tej dacie to takim ubezpieczonym należy się rekompensata, jeżeli nie nabyli prawa do emerytury pomostowej. I według stanu faktycznego ustalonego w niniejszej sprawie ubezpieczony F. M. do takich osób należy. Z uwagi na to, że w dniu 1 lipca 2020 r. złożył on wniosek o przyznanie emerytury z rekompensatą a emerytura ta została mu przyznana z dniem 15 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 ze znacznikiem 14 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do rekompensaty od 1 lipca 2020 r. czyli od 1 dnia miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek. Jednocześnie w miesiącu lipcu em. ..., prawo do rekompensaty zostanie ubezpieczonemu przez organ rentowy zawieszono albowiem wniosek o podjęcie wypłaty emerytury dokumentujący rozwiązanie stosunku pracy złożył on dopiero 25 sierpnia 2020 r. i decyzją z 2 września 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał, podjął wypłatę jego emerytury od 1 sierpnia 2020 r., to jest od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Tym niemniej samo prawo do rekompensaty ubezpieczony nabył od 1 lipca 2020 r. tak jak prawo do emerytury, z tym że podlegało ono zawieszeniu. W pkt. 2 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w oparciu o przepis art. 118 ust. 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych albowiem organ rentowy w postępowaniu administracyjnym dysponował dowodami ze świadectw pracy czy też świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach oraz różnych zaświadczeń, które w sposób nieprecyzyjny określały rodzaj pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach i wskazywały np. odmienne pozycje Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. z tego względu weryfikacji w to..., dopiero w toku postępowania sądowego okoliczności te podlegały i na podstawie tych dowodów, które zostały przeprowadzone w toku postępowania dowodowego w niniejszej sprawie. Na tym wygłoszenie ustne uzasadnienia wyroku zakończono.